

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu

דרשו ד' ועוזו

קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי י"ב כסלו תשפ"ג | דף היומי בבלי: נדרים מב | דף הכולל: נדרים יב.
דף היומי בהלכה: מסימן ע"ד סעיף ב' עד סעיף ה'.
מוסר: שמירת הלשון - פרק ד' 'גם על ידי' עד פרק ד' 'ובפרט שמקלקל'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער חשבון הנפש פתיחה סוף פרק ב

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

הרהר רבי ברוך בער כמה רגעים, ואז התעשת ואמר: "אני אבוא לשם עם טענה חזקה!"... | 2542

יהלומים מגדולי ישראל

**"כל יהודי שהייתי רואה ברחוב, אפילו מרחוק, הייתי
אומר הברכה אוף זיין קאפ - ברכה על הראש שלו"**

מרן הגאון רבי יצחק שיינר זצ"ל, במעשה מופלא ממשנת סבו הגדול,
מרן הגאון רבי ברוך בער ליבוביץ זצוק"ל, ראש ישיבת קמוניץ ובעל ה"ברכת שמואל"

ומעשה שהיה, כך סיפרה נכדתו, הרבנית שיינר ע"ה (אשר יום פטירתה חל יום לאחר רבי ברוך בער זיע"א, בו' כסלו): פעם הגיע בעל מלאכה לביתו של רבי ברוך בער, לתקן משהו, והוא הסתובב עם 'כובע עבודה' של פועלים. רבי ברוך בער חשב שהוא גוי וכססיים את עבודתו והתכוון ללכת, אמר לו האינסטלטור 'יום טוב' בשפה פולנית. רבי ברוך בער הכיר שתי מילים בלבד בשפה הפולנית: 'שלום' ו'יום טוב', מפני דרכי שלום, והשיב לו 'יום טוב' בפולנית. אמר לו בעל המלאכה: "רבי! מדוע אינך עונה לי בידיש? אני רגיל לשפה הפולנית ולכן אני מדבר כך, אבל הרב הרי לא רגיל לשפה זו ואני יהודי מבין יידיש". רבי ברוך בער הזדעזע על כך שחשב על יהודי שהוא גוי, מיד חיבקו ונישקו וביקש מחילה כמה פעמים, וכה הרבה להצטער על שחשד ביהודי שהוא גוי, ח"ו, הוא לא נרגע וביקש מבעל המלאכה: "בא, תשב, ואסביר לך מה ההבדל בין יהודי לגוי". ישב עמו רבי ברוך בער קרוב לחצי שעה (!) והסביר לו עד כמה יהודי הוא חשוב וכו', ואז אמר לו: "אתה

סבא (מרן הגאון רבי ברוך בער ליבוביץ בעל ה"ברכת שמואל") זצוק"ל, תמיד היה אומר: "בן אדם צריך להכין את עצמו לאחר מאה ועשרים, לבוא לבית דין של מעלה עם משהו שהוא היה מיוחד בזה והשקיע בזה כל החיים". פעם כשישב עם תלמידיו, אמר: "כשאני אבוא לעולם האמת, איני יודע עם איזה דבר חזק אני אבוא. ללמוד כמו שצריך - הרי אני מקווה לפגוש שם את הרבי ר' חיים, ואילו פנים יהיו לי לידו? אם אני אדבר על עמקות בתורה - הרי אני מקווה לפגוש שם את רבי עקיבא אייגר, ומה אני בכלל לעומתו? אם אומר שהייתי חזק במידות טובות - הרי רבי ישראל סלנטר זיע"א, יישב שם, ואני אתבייש ממנו ואתחבא!..." הרהר רבי ברוך בער כמה רגעים, לפתע התעשת ואמר: "אני אבוא לשם עם טענה חזקה שאהבתי כל יהודי בכל נפשי מכל הלב, עד בלי סוף!", והוסיף ואמר: "כל יהודי שהייתי רואה ברחוב, אפילו מרחוק, הייתי אומר הברכה אוף זיין קאפ (ברכה על הראש שלו, כלומר שיחולו ברכות לראשו)"

מבין למה אני צריך כל כך להתנצל ולבקש מחילה?!. עלינו ללמוד מהמעשה המופלא עם סבא זצוק"ל, עד כמה יש לאהוב

כל יהודי ולהעריך כל יהודי!

(מתוך סברי מרנן - פרשת ויצא תשע"ח)

יושפע שפע רב

"אני יכול לומר שכיום, כשאני לומד גמרא או שולחן ערוך עם נושאי כליו, אני לומד בצורה שונה, ונהנה הרבה יותר מהלימוד לעומת מה שהיה לפני שנכנסתי לעניין הזה"

אחראי פרויקט הגישמאק בארגון 'אחינו', הרב שלמה אופנהיים, מספר איך העיסוק בתחום השפיע עליו, על הלימוד שלו וגם על תחומים אחרים בחייו

יוחנן וסרמן

הרב שלמה אופנהיים, משמש בשנה האחרונה כרכז ראשי של 'פרויקט הגישמאק' של ארגון 'אחינו', זרוע החיזוק של 'דרשו'. בשיחה עם 'הפנתח', הוא מסביר מעט על הפרויקט: "הרעיון הוא לתת לבחורי הישיבות, וגם לצעירים ולמבוגרים יותר, כלים יעילים ללמוד גמרא וליהנות מהלימוד. מדובר בשיטה שלימה עם משנה סדורה של איך כדאי ללמוד גמרא, השיטה נבנתה מהנסיון הגדול של פעילי אחינו בלימוד עם תלמידים, והיופי שלה הוא שהיא כוללת הרבה מאוד אופציות, שכל אחת מהן יכולה להתאים לאנשים אחרים, כך שבסופו של דבר, כל אחד שנכנס לעניין ומחפש רעיון איך לייעל את הלימוד שלו ואת היכולת ליהנות מהלימוד, ימצא את שאהבה נפשו".

במסגרת כך הוצאנו חוברת מיוחדת הנקראת 'גישמאק בלימוד' ואנו מפעילים קו ייעוץ מיוחד מדי ערב.

בחודשים האחרונים שמש הרב אופנהיים גם כמשיב בפועל ב'מוקד הגישמאק', ומשוחח רבות עם בחורים שמבקשים עזרה במציאת החשק בלימוד הגמרא, ולדבריו, לא רק שהתשובות שלו משפיעות על הבחורים המתקשרים, אלא שהן משפיעות גם עליו. "זה דבר ידוע שכשמשפיעים על אחרים, סופגים גם השפעה פנימה", הוא אומר, "ואני זוכה להרגיש את זה ב"ה. אני יכול לומר שכיום, כשאני לומד גמרא או שולחן ערוך עם נושאי כליו, אני לומד בצורה שונה, ונהנה הרבה יותר מהלימוד לעומת מה שהיה לפני שנכנסתי לעניין הזה".

"היום, כשאני לומד גמרא, אני לא סתם רוצה להבין מה כתוב כאן, אלא גם את מה שמסתתר בין המילים. אם הגמרא

שואלת שאלה, צריך להבין למה זה נכתב כך, אם היא מתרצת שני תירוצים, צריכים להבין למה לא הספיק תירוץ אחד.

"בכל פעם זה מגיע מזווית שונה", הוא מוסיף, "מתקשרים כל כך הרבה בחורי ישיבות, הציבור פשוט צמא לפתרונות בעניין. "הרי ברור שבחור ישיבה שלא נהנה מהלימוד, כל החיים שלו הופכים לסיוט אחד גדול. הוא משתעמם בסדרים, אין לו תחושת סיפוק, במקרים רבים זה בא לידי ביטוי גם בהתנהגות שמפריעה לאחרים וגררת עימותים עם המשגיחים... זה יוצר בעיות בלי סוף, ואפשר לפתור הרבה מאוד מקרים כאלו עם הפתרון הפשוט, הזה, לעזור לבחור למצוא טעם בלימוד שלו.

"לא זו בלבד, אלא ששיחות הגישוש הללו שאני עורך עם הבחורים, כשאני מנסה לחפש יחד איתם את המקור לבעיה ולמה שמפריע להם ליהנות מהלימוד, זה לימד אותי גם בתחומים אחרים, לפעמים בעיות רבות מתנקזות למקור אחד קטן, ואם פתרת את המקור, אתה לא צריך להתמודד עם כל כך הרבה סימפטומים של אותה הבעיה.

"לא זו בלבד, אלא שהפיתרון גם יכול להיות מאוד מאוד פשוט. בלימוד גמרא למשל, יש בחורים שאם אתה מלמד אותם להתבונן בכל מה שכתוב בכל אות בגמרא הקדושה. גם אפילו בשמות של בשמות של האמוראים למשל. אפילו להתבונן מה מקור השם אביי. זה אולי מפתיע, אבל בחורים רבים מתלהבים מהעצות שאנחנו נותנים להם, ולפעמים אפילו התבוננות בשמות של אמוראים נותן להם חיבור לסוגיות, וגם אם הם עדיין צריכים למצוא שורש ומקור להבנת הסוגיא עצמה, הפנינים האלו שבדרך, הופכות את הלימוד לחוויה אחרת לגמרי".

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

זכיתי פעם להיותו בביתו של המייסד, נדהמתי לגלות שהוא מכין בעצמו את השאלות לרבים מהמסלולים. כמויות החומר שהוא לומד מדי יום רק כדי להכין את השאלות, הן בלתי נתפסות

אני מקנא באיש המופלא שהקים את 'ישיבה על קברו'

יוחנן וסרמן

רק להוסיף דרבון קטן, בזמן שעיקר המוטיבציה היא פשוט הרצון ללמוד את תורת ה'.

התוצאה לא פחות ממדהימה: מספר הנבחנים היומי הגיע ליותר מ-30 אלף בכל יום. בשנה נרשמות מיליוני כניסות למבחנים, בנתונים שפורסמו לפני כשנה מסר הארגון כי מספר הנבחנים הרשומים בו הגיע ל-105,250. ממוצע משתתפים יומי הוא 31,800. בכל חודש נענות יותר ממיליון תשובות. הארגון מונה מאה וחמישים מסלולים יומיים, תשעה עשר מסלולים שבועיים, ושני מסלולים חודשיים.

במסלולים לנשים רשומות 12,000 נשים ונערות ו-6,000 תלמידות בית ספר. רבני הארגון מכינים לכל יום אלף שלוש מאות חמישים תשובות. היקף ההוצאות השנתי של הארגון עומד על שלושה מיליון שקלים.

כאמור, נתונים אלו היו עדכניים, מאז הוסיפה הפעילות להתפתח ונפתחו מסלולים נוספים. אנשים רבים שלא נחשפו לפעילות הזאת עד כה נחשפים, מתלהבים ומצטרפים, והמספרים הולכים וגדלים בקצב מדהים!

אגב, זכיתי פעם להיותו בביתו של המייסד (שרובם לא מכירים בכלל) בעת שערך את השאלות. נדהמתי לגלות שהוא מכין בעצמו את השאלות לרבים מהמסלולים, וזה בכלל לא העיסוק העיקרי שלו... כמויות החומר שהוא לומד מדי יום רק כדי להכין את השאלות, בלתי נתפסות, והוא עושה את זה בזמנו הפנוי, בשמחה ובנחת, בלי לבקש ממישהו תשלום על כך.

מה אומר ומה אדבר, זה בהחלט אדם לקנא בו! אני מסתכל עליו ולאחר מכן מסתכל על עצמי ואומר לעצמי: האם גם לך יש סיכוי? אולי גם אתה תזכה יום אחד לזכות את הרבים בצורה כזאת מופלאה? הרי כל מה שצריך זה קצת יוזמה, קצת מעוף, והרבה סייעתא דשמיא, אז למה שלא ננסה גם??? אולי באמת...

בתקופה האחרונה יצאנו עם מדור חדש ב'הפותח'. מדור שבו אנחנו מספרים לכם על האנשים שאנחנו מקנאים בהם, בתקווה שגם אתם תשלחו לנו סיפורים על אנשים שאתם מקנאים בהם, וכך נוכל להרחיב ולגוון.

הפעם אני רוצה לספר לכם על דמות מאוד מיוחדת. יהודי יקר, בעל זכויות רבות ורב פעלים בתחומים שונים, שהשתתף כמו רבים מעם ישראל בהלווייתו של מרן הגרא"ל שטיינמן, והחליט לעשות מעשה.

בהלוויה הוקראה הצוואה של מרן הגרא"ל, על ידי הגאון הגדול רבי חזקיהו מישקובסקי שליט"א. הסעיף התשיעי של הצוואה הוא כזה: "אבקש שכל מי שרוצה בטובתי ילמד כל יום פרק אחד משניות עד גמר י"ב חודש, והבנות יאמרו כל יום עשרה פרקי תהילים, גם בשבת ויום טוב".

גם היהודי הזה עמד שם, והוא החליט לעשות מעשה ולהקים 'ישיבה על קברו' של מרן זצ"ל.

בתוך זמן קצר הוקם הארגון שנשא את השם הזה, והחל לצאת לדרך עם מבחנים יומיים במסלולי לימוד שונים. 'דף היומי' על הש"ס הבלבי. 'דף היומי בהלכה', חומש עם רש"י ועוד. אט אט נוספו עוד ועוד מסלולים, וכיום עורך הארגון מדי יום מבחנים בלמעלה מ-200 מסלולים שונים, בכל מקצועות התורה ובמגוון רחב של מסלולי לימוד יומיים, הן כאלו שהתקבלו בכל תפוצות ישראל, והן כאלו שמשויכים לקהילות ספציפיות.

התגמול שמקבלים הלומדים אינו משמעותי כל כך. מדי יום נערכות הגרלות למשתתפים במסלולי הלימוד השונים. רוב רובם של הלומדים כמובן לא זוכים בהגרלות, אבל זה לא מפריע לאלפי לומדים מבוגרים וצעירים להמשיך וללמוד לפי המסלולים ולהיבחן על תלמודם דבר יום ביומו. זאת, משום שההגרלה נועדה

האזינו לתוכנית 'הפותח בכל יום' בקו השיעורים של דרשו

כל הכתבות והתוכן משודרים להאזנה מדי יום מפי הרב אברהם פוקס

077-2222-666 שלוחה 31

'יום אחד עוד אקח את עצמי בידיים'... 'בעתיד יהיה לי יותר אומץ'... 'בגיל המישים אהיה מיושב יותר'...

הר' ד"ר עוז מרטיץ: סביר להניח שבשלב כלשהו של חיינו נגלה את התגלית הזו, ונפנים שאין לנו באמת למה לצפות

שבו - במבט אל העתיד אנחנו רואים אותם פחות. קשוי ההווה, למיטב ידיעתנו או תקוותנו, אמורים להיפטר עד העתיד; ואת קשוי העתיד אנחנו לא יודעים לשער, או מעדיפים לא לשער, או מבחינים בהם בצורה ערטילאית בלבד. לכן, אין פלא שבמאבק הכוחות בין ההווה לבין העתיד - העתיד תמיד מנצח. אלא שהזמן עובר, העתיד לו קיוונו כבר כאן - ואז, למרבה האירוניה, הוא הופך להיות הווה. ובהיותו הווה, הוא מאבד את קסמו. אנחנו מגלים שגם לו יש קשיים משלו להציע, וכדי שלא לאבד תקווה - אנו מכתירים מיד עתיד חדש ומתחילים לצפות לבואו. כך, באופן אבסורדי, דווקא התקווה לעתיד גורמת לנו לחיות את כל חיינו בצורה פחות חיובית.

סביר להניח שבשלב כלשהו של חיינו נגלה את התגלית הזו, ונפנים שאין לנו באמת למה לצפות. שהקטנים יגדלו אבל אז יתחילו האתגרים של המתבגרים; שכבר לא יעירו אותנו בלילה, אבל אז נסבול מנדודי שינה של מבוגרים; שאחרי הלימודים מגיעים החיים האמיתיים; שאחרי קבלת המשרה צריך להתחיל לעבוד. אם אנחנו חיים במטרה לדלג על משוכות ההווה ולנחות נחיתה רכה בעתיד אפוף אושר, כאשר נגלה שהעתיד הזה הוא קו אופק בלתי מושג - אנו עלולים להגיע להרגשה המדכדכת שלעולם לא יהיה לנו טוב.

הדרך להשיג את האושר בחיינו, היא לחיות את הטוב של ההווה.

בואו נראה מה חיובי בחיים שלנו היום, עכשיו, ברגעים אלה ממש. בואו נבין שקושי הוא לא כלי להכשרת עתיד מוצלח, אלא יש בו איכויות מיטיבות לחיינו העכשוויים. התפיסה הזו אינה סותרת את התקווה לעתיד טוב יותר, אלא דווקא מחזקת אותה. כי אם אני חי בהווה נפלא, הרי כשהעתיד יגיע ויהיה להווה - הוא יהיה נפלא גם כן.

מילון מונחים:

תקווה - אמונה לגבי העתיד המאפשרת תפקוד במצבים קשים המתרחשים בהווה.

לא מעט פעמים, כשהווה מכביד עלינו, אנחנו נושאים את עינינו אל העתיד. מחכים לו, שיבוא לחלץ אותנו מידי ההווה.

רק נגמור את הלימודים ונוכל להתחיל לחיות... אחרי הפרויקט הזה נתחיל לנשום... כשהילדים יגדלו נישן בלילה... נעבור דירה ואז יהיה לי חשק להשקיע... כשאשיג את המשרה הזו החיים יהיו רגועים יותר...

העתיד העלום ההוא, שמחכה מעבר לפינה, מהווה גם את מפלטם של כל חלומותינו:

בעתיד יהיה לי יותר אומץ.
בגיל חמישים אהיה מיושב יותר.
יום אחד עוד אקח את עצמי בידיים.
אני בונה על הצלחה כלכלית עתידית.

וגם את תפיסת העולם של ילדינו אנחנו מעצבים באופן דומה: כשתגדל תבין. עד החתונה זה יעבור. אתה עוד תודה לי כל החיים על זה שאני מכריח אותך עכשיו להתאמץ.

מה תרצה לעשות כשתהיה גדול?

לקוות לעתיד טוב, זה נפלא. זה מעיד על היותנו אנשים אופטימיים, בעלי ראיית עולם חיובית, וכאלה שמוכנים להתאמץ היום למען המחר.

היחיד שיוצא מקופח מתקוות העתיד שלנו, הוא ההווה. ההווה, על פי התפיסה הזו, הוא תחנת ביניים שצריך לסבול אותה, או שכדאי לסבול, כדי להגיע אל העתיד המקסים. ההרגשה שקיימת בנו, לעתים, היא: בואו נגמור מהר עם ההווה הזה, על שלל בעיותיו ומכאוביו, ואחר כך יתחיל הכיף. העניין הוא, שבכל זמן נתון בחיים יש לנו מהכל: בעיות לצד הזדמנויות, קשיים עם הנאות.

אבל בעוד בהווה אנחנו חווים בעוצמה גם את חלקי הקושי

טוב - זהו התואר שאתן לחפץ, לאדם או למקום שמתפקדים בצורה מיטיבה ומועילה עבורי.

עליהם ולומר: תודה, בורא העולם, על הרגע הזה.

משפט כוח:

אתה מרוויח כשאתה חווה שהיום המשמעותי ביותר בחייך הוא היום הזה.

(פרק מתוך הספר 'רגעים של כוח'. ד"ר עוז מרטין פסיכותרפיסט בעל שם שספריו יצאו בהמדרות רבות. לרכישת הספר ולקבלתו במשלוח לבית ניתן להתקשר: 058-7676321)

משהו לקחת לדרך:

לחיות את הטוב של ההווה - פירושו של דבר: להכיר בו ולהודות עליו.

נסו להרגיל את עצמכם לתפוס רגעים של נחת, להתעכב

על דא ועל הא

כל אותה שבת לא נרגעתי מהשיחה הזו, אם בהתחלה היו לי נקיפות מצפון על השאלה החטטנית ששאלתי את שלמה בבר המצווה כעת אני יודע שהיה שווה

הרב ישראל היימן על הפגישה עם ידיד בבר מצווה ששינתה את השבתות שלו

העיסוקים שלך, מילא אברך או אדם מן השורה שמקיים את מאמר חז"ל "כאילו כל מלאכתך עשויה" זה נסיון בר צליחה, אבל אתה, אחד האנשים העסוקים שאני מכיר, דווקא אתה יותר רגוע ממני בשבת, יותר שלב ושווה נפש מכל האנשים שמסביבך? איך אתה מסוגל?

למרות חששותיי שלמה לא כעס על השאלה ואפילו חיך חיוך רחב, הוא סימן לי שכעת הוא חייב לצאת ולהמשיך בעיסוקיו אבל הוא עוד עומד לענות לי על זה בארוכה בהזדמנות.

ההזדמנות לא איחרה לבוא, בשבת שלאחר מכן בין קבלת שבת לערבית שלמה התיישב לידי, נינוחות של שבת על פניו והוא פנה אלי בשאלה. אתה בוודאי מכיר את אמרתו המפורסמת של רב המנונא במסכת שבת "כל המתפלל בער"ש ואומר ויכולו כאילו נעשה שותף לקב"ה במעשה בראשית", האם אתה יכול להסביר לי את האימרה הזו? איך שייך להיות שותף לקב"ה במעשה בראשית? כל המושג הזה של מעשה בראשית הוא יצירה של יש מאין ואנחנו קרוצי חומר לא שייכים לזה אפילו בדמיון, אין לנו אפשרות אפילו להשיג את המציאות הזו של יש מאין, של 'הוא אמר ויהי', מה שייך להיות שותף אליו יתברך למעשה בראשית?

שלמה עשה אתנחתא קלה והמשיך מיד, למעשה, הוא אמר בחיך צופן סוד, יש לנו אפשרות רק בדבר אחד ליצור יש מאין, רק בתחום אחד נתן לנו בורא העולם את הבקעה להתגדר בה ולהיות דומים אליו ביצירה, את זה אני עושה כל שבוע.

מנוחה...

קח למשל אדם כמוני, שאלף ואחד עניינים טורדים את מוחו כל הזמן, הרבה דברים אפשר לומר עלי, שאני נמצא במנוחת הנפש - את זה לא... מכורח טרדות הפרנסה אני אדם שעסוק וטרוד כל הזמן באינספור דברים שצריכים להיעשות ולהסתדר,

מאז אותה בר מצווה השתנו השבתות שלי. זו הייתה בר מצווה שגרתית לידיד מהשכונה, ישבתי בחברת כמה אברכים ועל פיסות הקוגל וצלחות הטשולנט המסורתיים העברנו את החדשות הטוריות והישנות...

שלמה - ידיד משותף - נכנס גם הוא, איחל מזל טוב לבעל השמחה והתיישב לידינו.

האווירה הייתה נעימה ורוחו של שלמה הייתה מבודחת עליו, אולי בשל עסקה טובה שהוא סגר באותו יום או מכל סיבה אחרת. שלמה הוא קבלן מצליח מאד, הוא עמוס בעבודות רבות וכמעט לא רואים אותו בשכונה במהלך השבוע. גם כשהוא ישב איתנו כולו היה רטט וזיע מכמה טלפונים שהעסיקו אותו בו זמנית בשלל נושאים הקשורים לפרויקטים רבים אותם הוא מנהל במקביל.

שלמה הוא מסוג האנשים שהם 'אבא של שבת' לרוב הוא מגיע סמוך לשבת ודי מהר במוצאי שבת הוא נעלם מהאזור כשהוא מלהטט כאמור בין מספר פרויקטים גדולים בכל רחבי הארץ.

דווקא לכן טרדה אותי תמיד השאלה אותה העזתי להציג בפניו בכמה דקות החסד בהם הוא השתתף בבר המצווה לשכנו עליה כנראה הוא לא יכל לדלג.

תמיד רציתי לשאול אותך, פניתי אליו בהיסוס מקווה לא להרוס את המצב רוח הטוב ששלמה היה שרוי בו, איך אתה מסוגל?

מסוגל למה? שלמה היה מופתע...

אני רואה אותך בשבת בבית הכנסת באיזה רוגע אתה מתפלל, באיזה חיות אתה לומד עם הילדים ועם החברות שלך, נראה שהשבת מתנהלת אצלך כאילו אין לך שום דבר על הראש וכאילו אתה לא אמור מיד במוצ"ש לצלול חזרה במהירות לשלל

הכל זה הוא, ממילא אין לי שום זכות על כלום, מתי שהוא מרשה לי להתעסק איתם אני מתעסק ומתי שלא אז לא!!
תבין, הוא המשיך להדהים אותי, כל התחושה הזו של האני שעסוק ואני זה שפועל ועושה מבטאת קצת חיסרון באמונה, תאר לך שלא הייתי קבלן עצמאי אלא שכיר שמקבל בכל תחילת יום או שבוע רשימת מטלות מהבוס, הם לא היו מטרידות אותי, צריך לעשות אז עושים, בלי להשקיע מחשבה. באמת ככה זה כלפי הקב"ה, הוא הבוס וגם אם הוא נותן לי את הכסף והעסק בצורה של עצמאי כביכול לא באמת אני זה שעושה ופועל ואני מרגיש ממש שזה רק הוא, לכן אין לי על מה לחשוב בשבת, אין לי מטלות ועיסוקים הכל זה הוא יתברך ולכן אני יכול להרגיש באמת כאילו כל מלאכתו עשויה.
כל אותה שבת לא נרגעתי מהשיחה המופלאה הזו, אם בהתחלה היו לי נקיפות מצפון או חרטה על השאלה החטטנית ששאלתי את שלמה בבר המצווה כעת אני יודע שהיה שווה, למדתי מהי שבת, מה זו מנוחת שבת האמיתית, למדתי על האמונה בבוא העולם ועל המשמעות של 'נעשה שותף למעשה בראשית'.
וכאמור כיום השבתות שלי ואולי מעכשיו גם שלך אחרות לגמרי. גוט שבעס.

גם כשנכנסת שבת מטבע הדברים אני אמור להמשיך ולעסוק לפחות במחשבה בשלל העיסוקים שמטרידים את מוחי, אבל אני יוצר כל שבת מחדש, כל שבוע עם הישמע הציפוף המבשר את בואה של שבת המלכה אני מפנה בכח את המוח מכל מה שאני עסוק בו ויוצר יש מאין את מנוחת הנפש לה אני זקוק כל כך. זו יצירה חדשה כל שבוע מחדש, דבר שאלמלא הייתי יוצר אותו הוא לא היה מגיע לבד.

בלעתי את נאומי של שלמה בשקיקה, היה מפליא ומעורר התפעלות בעיני שיהודי שעמל לפרנסתו בכל ימות השבוע ולא יושב ועוסק בתורה ובמוסר מגיע להשגות ודרגות מרוממות כאלו, התפעלותי רק גברה כששאלתי אותו, שלמה יקירי, בכל זאת זו דרשה יפה מאד, איך במציאות אתה מצליח להתנתק מהכל, איך בפועל אתה מסיר ממחשבותיך את כל אותם טרדות שמאיימות להציף אותך גם בשבת, אני מניח שזה נסיון לא פשוט והתמודדות כל שבוע מחדש?

שלמה הרצין, הוא תקע בי מבט חודר, מה אתה שח בכלל, הוא אמר, אם אני נעשה שותף לקב"ה במעשה בראשית, אם אני כל כך קרוב אליו עד שהוא נותן לי את הזכות להיות חלק מהיצירה האלוהית, אני מוכרח להבין שבכלל לא אני עושה את העסקים,

פרשת השבוע

המלצר לא התכוון לכך, המגש התהפך והמאכלים ניתזו לכל עבר, כשאותו עשיר שקם כדי לקחת את הצלחת מקבל על פניו, ובעיקר על חולצתו הבוהקת ועל חליפת הטוקסידו היוקרתית, מטח של קטשופ, מינון, רוטב אלף לילה ולילה, ולקינוח גם נודלס מוקפצים עם פיסות כרובית...

מגיד המישרים הג"ר אליעזר יוטקובסקי שליט"א על אלה שלא יכולים להתאפק..

דבר יום ביומו. מי שאינו מיליונר ממילא לא יסכים לשלם סכום של אלפי דולרים עבור ארוחה, יוקרתית ומושקעת ככל שתהיה, היא גם כוללת מנות סושי שהוכנו על ידי שף יפני בעל שם עולמי, ולאחריהן מגיע כקינוח יין בורדו צרפתי ארומטי, מבציר 1982 - יין ידוע בטעמו הפירותי והסיומת העגלגלה והחלקלקה שלו שמזכירה את הטעם של אגוזי פקאן המתגלגלים על עלי שלכת. הגיעו חמשת המיליונרים, כל אחד ברכב יקר יותר משל רעהו, ודרכן של מסעדות יוקרה, האורחים אינם צריכים לתור אחרי חניה. בכניסה למסעדה עומדים משרתים חנוטים בחליפות, עניבות פפיון בוהקות על חזותיהם, כפפות לבנות על ידיהם, והם לוקחים את הרכב ומחנים אותו בבטחה במקום מוצל ונקי, כדי שהרכב לא יישרט ולא יתלכלך חלילה וחלילה.
הם מתיישבים סביב שולחן עגול, מנת הפתיחה כבר מחכה להם על השולחן, נתח של דג יוקרתי, עלם מצע עלי ברוקולי קצוצים ושני מיטבלים שמשתלבים זה בזה בדואט נהדר של צבעים, ממש תאוה לעיניים.

מעשה בקבוצה של חמישה אנשי עסקים עשירים במיוחד, שישבו לפגישה עסקית משולבת בארוחת צהרים. מאחר והונו של כל אחד מאותם אנשי עסקים נאמד בכמה עשרות ואפילו מאות מיליוני דולרים, הם לא הרשו לעצמם להיפגש במסעדה שאינה הטובה והיוקרתית ביותר בניו יורק.

כמובן שכדי לתאם פגישה בין אנשים עשירים כל כך זה לא סיפור פשוט. לכל אחד מהם יש לו"ז צפוף במיוחד, שמתחיל בריצת בוקר או באימוני אישי, בשביל הבריאות כמובן, לאחר מכן ארוחה דשנה, בשביל התיאבון, יש גם ביקור במשרד, בשביל העסקים, שחייה בבריכה המחוממת, בשביל הכיף, ולאחר ארוחת צהריים, בשביל העסקים...

בקיצור, הצליחו למצוא חלון זמן שבו כל חמשת המיליונרים היו פנויים לארוחה טובה, בדקו מה היא המסעדה היקרה ביותר באזור, והזמינו שולחן, שלושה חודשים מראש.

בעל המסעדה לא מאוד מתרגש מלקוחות עשירים. בדיוק עבורם הוא פתח את המסעדה, ואנשים מהסוג הזה ממלאים אותה

היותר, אבל לא יכולתי לחכות עוד דקה. כשריחו של הבשר הצלוי הכה באפי, הרגשתי שאני לא מסוגל להמתין עוד. לא חשבתי בכלל על מה שאני עושה, ובוודאי שלא יכולתי לקחת בחשבון את השלכותיו של המעשה הזה...

ישנו דבר מאוד מעניין שאנחנו רואים בפרשת וישלח. קודם כל, יש לנו את המפגש של יעקב אבינו על אותו איש שנאבק עמו, ואמרו חז"ל שזהו שרו של עשו הרשע. הם נאבקו ונאבקו, ושכמו שמבאר רש"י שכששני אנשים מתגוששים זה עם זה, הם מעלים אבק ברגליהם.

המאבק נמשך עד ש... המלאך של עשו רוצה ללכת. השעה דחוקה לו, הוא חייב לסיים את ההתגוששות, אבל יעקב אבינו ע"ה אומר לו "לא אשלחך כי אם ברכתני". יש לי זמן! אתה ממהר? מצוין. אני לא ממהר, יש לי זמן.

בשלב השני, מגיע עשיו ומתקרב אל יעקב, שני האחים התאומים רואים זה את זה, מה קורה לעשיו? הוא מתחיל לרוץ! "וירץ עשו לקראתו ויחבקהו". ויעקב אבינו? הוא לא ממהר לשום מקום, הוא הולך לאט לאט "ויעבור על פניהם, וישתחו שבע פעמים עד גשתו עד אחיו".

שני האחים נפגשים, פגישה טעונה וגם סוערת. רש"י אומר שנתגלגלו רחמיו של עשיו על יעקב, ואז אומר עשיו ליעקב אלה לנגדך, עונה לו יעקב "ואני אתנהלה לאיטי". יש לי זמן... עשיו מנסה להתעקש אבל יעקב עומד על שלו בתוקף: "הילדים רכים, והצאן והבקר עלות עלי...". אני לא צועד במהירות, בשום אופן. אנחנו רואים כאן הנהגה מאוד מעניינת של יעקב אבינו, שבהיפך הגמור מעשיו שרוצה לעשות הכל במהירות ובחיפזון, יעקב אבינו עובד בקצב איטי. לאט לאט, הוא לוקח את הזמן ומתקדם בקצב שלו.

הלא דבר הוא. אנחנו צריכים להתבונן בעניין הזה. אומנם הזריזות היא מידה משובחת, אברהם אבינו זוכה לשבח גדול שהוא רץ אל הבקר, שהוא השכים בבוקר לעקוד את בנו וכו', אנחנו יודעים שזריזות היא הבסיס לעבודת ה', ואי אפשר לעבוד את ה' בכבדות. אבל הזריזות אינה חיפזון, היא צריכה להיות פנימית, ולהתבצע ביישוב הדעת ובמתנינות. וזאת נקודה שחשוב להעמיק בה ולהפנים אותה, כי בקלות אפשר להחליף בין זריזות לחיפזון, ולהגיע ליעד הפוך מזה שאנחנו רוצים לחתור אליו. (מתוך מאמר נרחב שיתפרסם א"ה בגליון לקראת שבת שיפץ בימים הקרובים)

בהמשך מגיע מלצר עם חוברות מהודרות בכריכת עור מושקעת, ובהן התפריט שמוצע לסועדים במסעדה. כל אחד בוחר את המנה שלו, ו... הם מתחילים לדבר ביזנס, כשבמטבח עמל השף היפני לדחוק בעובדיו ההיספאניים שימהרו להקפיץ את הירקות ולהשלים את הכנת הארוחה במהרה, כי האורחים כבר משמיעים גרגורים של תיאבון מוגבר.

וכך, אחרי כ-25 דקות של המתנה, נכנס לאולם המפואר מלצר חנוט בחליפה ועניבה, כפפות לבנות כמובן לא חסרו מעל ידיו, ועל כף ידו מגש עליו מונחות המנות היוקרתיות שלהם. צלעות גל בצלחת אחת, עם ערימה ענקית של צ'יפס וקעריות של קטשופ ומיונז לצידה, סטייק טלה 'וול דן' על גבי צלחת נוספת ולצדו נודלס מוקפצים ברוטב פטריות ופיסות כרובית, וכן על זה הדרך מאכלים שונים ובעיקר משונים מונחים על גבי הצלחות הנותרות. צועד המלצר לעברם בבטחה, ומתכוון להניח את המגש על גבי הכן המיוחד העומד בקרבת השולחן שסביבו מסובים העשירים המופלגים.

אחד העשירים קם ממקומו, ניגש אל המלצר וכשחיוך ענק על פניו, הוא לוקח את המנה שהזמין מעל המגש. המלצר לא התכונן לכך, כל האחיזה של המגש על כף ידו היתה מבוססת על שיווי המשקל שיצרו הצלחות העמוסות זו מול זו. ברגע שאחת מהן נעלמה מהמשוואה, המגש כולו החל ליפול, המלצר הנואש ניסה להציל את המצב ולהרים אותו במהירות, והתוצאה לא איחרה לבוא... המגש התהפך והמאכלים ניתזו לכל עבר, כשאותו עשיר שקם כדי לקחת את הצלחת מקבל על פניו, ובעיקר על חולצתו הבוהקת ועל חליפת הטוקסידו היוקרתית, מטח של קטשופ, מיונז, רוטב אלף לילה ולילה, ולקינוח גם נודלס מוקפצים עם פיסות כרובית...

הבעלים של המסעדה נחרד לנוכח המראה, והבין את אשר אירע. הוא קם בחמתו, וגירש את חמשת המיליונרים מהמסעדה בבושת פנים, כשהסועדים האחרים שבמסעדה כמובן מוציאים איש איש את המכשיר האישי שלו, ומצלמים את המחזה המביש, לצורך פרסום התיעוד כמובן...

שאלו את אותו עשיר גרגרן, למה קמת מהמקום? למה לא חיכית שהמלצר יניח לך את הצלחת על השולחן? היית כל כך רעב? כאילו לא אכלת כמה שעות קודם לכן ארוחת בוקר עשירה ויוקרתית...

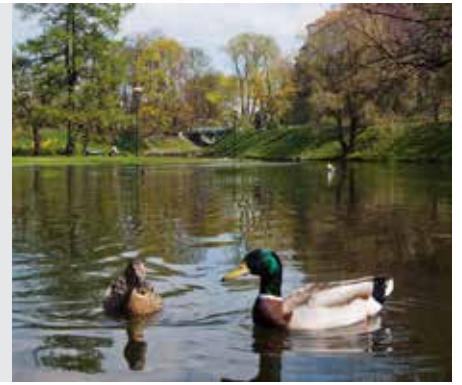
השיב העשיר בשפל קול תשובה מאוד פשוטה: לא הצלחתי להתאפק! לא הצלחתי להתאפק! חד וחלק. ידעתי שאם אני אמשיך לשבת על הכסא, הצלחת תגיע אלי בתוך דקה לכל

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

באיזה מקרה נחשבים מים ככיסוי?

לבין הערווה, כדי שהלב לא 'יראה' את ערוותו. ואם המים עכורים מחמת תערובת עפר, סבון, וכדומה, אינו צריך לכסות את הלב. ואף אם המים אינם עכורים דרך קבע, והוא עוכר אותם לשעה קלה - וכגון שעומד בבריכת מים שבקרקעיתה יש עפר, ובדחיפת העפר ברגליו הוא מציף אותו למעלה ומערבלו עם המים - די בכך.

[שו"ע עד, ב, ומשנ"ב ז' ו"ג; בו"מ דרשו, 17 ו'19]

כפי שלמדנו, אסור לדבֵר דברי קדושה בשעה שערוות המדבֵר בלתי מכוסה; אולם, אין צורך בכיסוי של ממש, ודי בכיסוי כלשהו, ולכן, מים צלולים נחשבים ככיסוי, והעומד בתוכם ערום רשאי לדבֵר דברי קדושה, ובתנאי שעניו מחוץ למים ואינן רואות את ערוותו, וכמובן שעליו גם לכסות את ראשו, כדלהלן. ואם לבו בתוך המים, צריך לכסות את לבו, או לחצוץ בינו

חובת כיסוי הראש בעת אמירת דברי קדושה

מעיקר הדין. וכיסוי הראש ביד, אין בו די כדי להתיר אמירת דברי קדושה, כיון שהיד היא חלק מהגוף, וכפי שלמדנו אתמול - גוף אינו יכול לכסות את עצמו, ועל כן חובה לכסות את הראש דווקא בכיפה, בכובע, או בדבר אחר. ויש המקלים בשעת הדחק, אך נכון להחמיר בדבר; וניתן לכסות את הראש באמצעות שרוול החולצה, או שרוול החליפה, וכדומה.

[שו"ע עד, ב, ומשנ"ב י' בו"מ דרשו, 18, בהרחבה ע"פ המקור]

אסור ללכת ארבע אמות בגילוי הראש, מפני כבוד השכינה; ומידת חסידות - שלא לשהות כלל בגילוי הראש. ובדורות האחרונים, שכיסוי הראש הוא סימן ההיכר המובהק בין ישראל לגוי, אסור מן הדין לשהות בגילוי הראש. ואם מכסה את ראשו בידו - אין איסור בדבר.

אולם, בעת אמירת דברי קדושה - ברכות, תפילה, או דברי תורה - וכן בעת שהייה בבית הכנסת, חמור האיסור במיוחד,

הנוגע במקומות המכוסים כשהם נקיים - האם צריך ליטול ידיו?

וכן נחלקו הפוסקים לגבי הנוגע במקומות המכוסים שבגופו כאשר הם נמצאים בתוך מים. ויש מהמקלים שכתב, כי בשונה משאר המקומות בגוף - הנוגע ברגליו שבתוך המים צריך ליטול את ידיו, משום שחובת הנטילה לנוגע ברגליו אינה רק מסיבת 'נקיות', אלא גם מחמת הרוח הרעה השורה עליהן.

[בו"מ דרשו עד, 20]

הנוגע בידו במקומות המכוסים שבגוף, צריך ליטול את ידיו. אולם, אם נוגע בהם כשהם נקיים - נחלקו הפוסקים: יש אומרים, שמאחר וסיבת חיוב הנטילה היא מפני שמקומות אלו הם בדרך כלל בלתי נקיים, אינו צריך ליטול את ידיו כשידוע לו שהם נקיים לחלוטין; ויש אומרים, שחכמינו ז"ל לא חילקו בתקנתם, וכל נגיעה במקומות המכוסים מחייבת בנטילת ידים.

* נאמר בתורה: "ולא יראה בך ערות דבר", ודרשו חכמינו ז"ל: דָּבַר - דִּיבּוּר, והיינו, שאסור מדאורייתא לדבר דברי קדושה: קריאת שמע, ברכות, ודברי תורה, בשעה שערוות המדבר בלתי מכוסה, או כאשר יש לנגד עיניו ערווה בלתי מכוסה.

* חכמינו ז"ל אסרו לדבר דברי קדושה בשעה שלבו של המדבר 'רואה' ערווה בלתי מכוסה. ולכן, הלבוש בחלוק המכסה את הגוף, ואין תחתיו כיסוי המכסה את הלב או הערווה, או חגורה החוצצת ביניהם - עליו להדק את החלוק על הלב, או מתחתיו, כדי לחצוץ בין הלב לערווה, ואז רשאי לדבר דברי קדושה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מאיזה מקום צריך להתרחק ארבע אמות כדי לחלוץ את התפילין?

הכסא שאינו קבוע, (כדעת המחמירים דלהלן); ובשעת הצורך, ניתן להקל שלא לחלוץ את התפילין של יד, אך יש להסיר את הרצועה הכרוכה על גב היד והאצבעות. ובנוגע לתפילין של ראש, המנהג שלא להקל בשום אופן; וכשקיים חשש לחילול ה' מפני הרואים, אין להקל אף בנוגע לתפילין של יד.

[שו"ע מב, א-ג, משנ"ב ט ריב, וביה"ל ד"ה בית הכסא קבוע; ביאורים ומוספים דרשו, 5]

הלבוש בתפילין וחפץ לעשות צרכיו - בכל מקום שהוא - עליו לחולצן בריוחוק ארבע אמות מהמקום שפנה בו. ואף אם חפץ להטיל מים בלבד, אך נכנס לשם כך לבית הכסא קבוע לכל דבר, או למקום שיש בו צואה גלויה, עליו לחולצן, שמא יבוא לעשות צרכיו עם התפילין.

ולמעשה, יש לחלוץ את התפילין אף לפני הטלת מים בבית

הלוח היומי

י"ב בכסלו | רבי שלמה ב"ר יחיאל לוריא זצ"ל, המהרש"ל, בעל חכמת שלמה, ים של שלמה, יריעות שלמה, עטרת שלמה, תשובות המהרש"ל ועוד. אב"ד ור"י בוואלין, לובלין ועוד

ביום זה בשנת תש"א טבעו מאות יהודים ז"ל באוניית המעפילים בדרכם לארץ ישראל, לאחר שהתנפצה אל הסלעים בים ליד סילבריה.

כפי הידוע ביום זה הסתיימה כתיבת התלמוד בבלי.

יארצייט:

של"ד: רבי שלמה ב"ר יחיאל לוריא זצ"ל, המהרש"ל, בעל חכמת שלמה, ים של שלמה, יריעות שלמה, עטרת שלמה, תשובות המהרש"ל ועוד. אב"ד ור"י בוואלין, לובלין ועוד.

תקי"ז: רבי יצחק רפאל חזקיה ב"ר שמואל לאמפרונטי זצ"ל, אב"ד ור"י פרארה באיטליה ובעל פחד יצחק.

תר"א: רבי אברהם דב ב"ר דוד אוירבאך זצ"ל, אב"ד ז'יטומיר ואוורטיש, בעל בת עין.

תש"ב: רבי מנחם בנימין ב"ר מרדכי גבריאל פומרנץ הי"ד, אב"ד הנריקוב ודלוגושיודל-פולין.

תשי"ז: רבי שלום ב"ר ניסים אביצור זצ"ל, אב"ד במרוקו, בעל נתיבות שלום.

תשנ"ד: רבי יהושע משה ב"ר מיכאל אליהו אהרונסון זצ"ל, בעל שו"ת ישועת משה ועלי מרורות.

יארצייט הרה"ק רבי אברהם דוב ב"ר דוד מאוריש בעל ה"בת עין"
כיצד ניתן להכניע את כוחות הרע?

הרה"ק בעל ה"בת עין" אמר: כל העולמות העליונים והתחתונים מונהגים רק על ידי ישראל, ועל ידי שישראל משברים את כל המידות והתאוות הרעות, משברים ומכניעים את הסטרא אחרא עד גמירא (מכניעים את כוחות הרע לגמרי).
(בת עין - יתרו ד"ה וידבר אלוקים)

נשתדל לעבוד על מידותינו, ונפרט בדברים שיש בהם קושי, כגון לשבור את מידת הכעס, ונזכה לשבור בכך את כח הסטרא אחרא

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפוח בכל יום' לתיבת המייל שלך

ככה מתחילים יום טוב במיוחד

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il